

[Alfred Hansen.]

statere, at man fortsat ikke fra regeringens side har fremlagt planer, som går ud på at beskatte kursgevinster, nulindtægter og arbejdsfrie indtægter, men at man fortsat vil beskatte de flittige i dette samfund.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg takker ordførerne for socialdemokratiet, SF, det radikale venstre og kristeligt folkeparti for tilslutning til forslaget og for tilsagnet fra venstre og fra det konservative folkeparti – sådan forstod jeg det – om at ville gå ind i en positiv behandling af forslaget.

Hr. Maisted sagde, at forslaget var udtryk for en uansvarlig finanslov. Dertil vil jeg gerne sige, at i en situation med stor arbejdsløshed finder jeg, at det er udtryk for en ansvarlig finanslov, at man holder et underskud på finansloven, som stimulerer produktion og beskæftigelse, og så også drager den pengepolitiske konsekvens af dette underskud, at man foretager den fornødne opslugning via indenlandske statslån. Derimod vil jeg bestemt karakterisere det som en helt uansvarlig finanspolitik, fremskridtspartiet lagde op til, nemlig stort set med et balanceret budget, der ville have betydet noget i omegnen af en fordobling af den nuværende arbejdsløshed. Det ville have været en uansvarlig finanspolitik.

Hr. Ivar Hansen nævnte, hvilket er ganske rigtigt, at vi i den sidste redegørelse, vi har sendt til finansudvalget for salget af indenlandske statsobligationer, har gjort opmærksom på, at der er solgt for 11,3 mia kr. Derfor skal jeg nok også for god ordens skyld sige ved denne lejlighed, at vi siden hen har solgt så mange indenlandske statsobligationer, at salget nu er oppe på et godt stykke over 12 mia kr.

Hr. Ivar Hansen anførte dernæst, at det var venstres holdning, at man skulle føre en mere tilbageholdende udgiftspolitik. Det giver mig i og for sig ved denne lejlighed kun anledning til at understrege, at vi er kommet til en fase i udviklingen, hvor der praktisk taget ingen stigning er i statens udgifter.

Det er rigtigt, at vi hørte, at venstre i forbindelse med finanslovbehandlingen ville gennemføre 2 mia kr. mere i besparelser. Hr. Ivar Hansen ved også, at det ikke var manglende sparevilje, der førte til en afvisning af venstres forslag, men alene at vi fandt, at disse forslag – nogle forslag i det hele taget, andre forslag specielt i situationen – var uantagelige og ville

forøge vore samlede økonomiske problemer. Desuden tror jeg, at hr. Ivar Hansen vil erkende, at et spørgsmål om 2 mia kr. i denne sammenhæng jo ikke gør nogen afgørende forskel, men at der stadig væk vil være et behov for indenlandsk lånoptagelse. På den baggrund forstod jeg også, at hr. Ivar Hansen var parat til, dels at tage konsekvensen af den vedtagne finanslov, dels at diskutere udformningen af den indenlandske lånebemyndigelse, og det siger jeg som sagt tak for. Jeg forstod, at hr. Hagen Hagensens holdning var nogenlunde den samme, og jeg gentager selvfølgelig min tak til hr. Hagen Hagensen.

Hr. Freddy Madsen, og i nogen måde også hr. Honoré, var inde på det synspunkt, at den indenlandske lånoptagning, som finder sted i øjeblikket, er noget, der skader det lange obligationsmarked. Det må jeg ganske bestemt bestride. Jeg mener, at salget af de indenlandske statsobligationer er gennemført på en sådan måde, at det ikke har skadet de lange obligationer. Det er, ligesom om man i sine tanker om disse ting hele tiden glemmer, at det statslige underskud skaber det likviditetsmæssige grundlag for den opslugning, der foregår via de indenlandske statslån.

Hr. Alfred Hansen sagde, at man burde gøre det mere attraktivt at spare op, og jeg skal i denne forbindelse kun sige, at det jo altså har vist sig at være overordentlig attraktivt at foretage opsparing i statsobligationer og i statsgældsbeviser. Når hr. Alfred Hansen siger, at det, som regeringen burde gøre noget mere for, var at begrænse inflationen, begrænse prisstigningerne, så kan jeg da godt være enig med hr. Alfred Hansen i det, men jeg synes også, at hr. Alfred Hansen skulle erkende, at bortset fra Vesttyskland er Danmark det land i Vesteuropa, der har den laveste prisstigningstakt og efterhånden har haft det i en periode.

Så forekommer det mig også, at hr. Alfred Hansen i sine betragtninger synes at overse, at der er sat grænser for obligationsudstedelsen i de aftaler, der er indgået imellem Nationalbanken og realkreditinstitutterne, og i ganske særlig grad for optagelse af tillægslån.

Maisted (FP):

Det kommer selvfølgelig ikke bag på ret mange, at vi er uenige med finansministeren i den vurdering, at en stor offentlig sektor skulle betyde en bedre beskæftigelse, hverken på kort eller på lang sigt. Det er nu engang